

FM-II-MKR
14.10.2019

Wz:
Państwa wia:
Na:
Nasza wia:
Imię i na:
7

Urząd Miejski w Koszalinie
Kancelaria Wpłynęło
Anna Stempowska

42234 14.10.2019

Wz:
[redacted] podpis
Za:

2019-10-07

Prezydent Miasta Koszalin
Urząd Miejski w Koszalinie
Ul. Rynek Staromiejski 6-7
75-007 Koszalin

Dotyczy: WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

1. Rodzaj Wnioskodawcy: osoba prawna
2. Status Wnioskodawcy: podatnik
3. Organ podatkowy właściwy dla Wnioskodawcy ze względu na sprawę ze względu na sprawę będącą przedmiotem interpretacji indywidualnej:
4. Zakres wniosku: stan faktyczny
5. Liczba stanów faktycznych: 1
6. Liczba podmiotów zainteresowanych: 1
7. Rodzaj sprawy: podatek od nieruchomości
8. Przepisy będące przedmiotem wniosku:
Art. 1a ust. 1 pkt 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6 ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych
9. Kwota opłaty: 40 PLN
10. Sposób uiszczenia opłaty: na rachunek
11. Sposób zwrotu nienależnej opłaty: zwrot przekazem pocztowym na adres zamieszkania Wnioskodawcy
12. Urząd skarbowy właściwy dla Wnioskodawcy: [redacted] [redacted]

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 800 ze zm., dalej: „Ordynacja podatkowa”), Wnioskodawca, wnosi o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego (interpretacji indywidualnej), przepisów prawa podatkowego wskazanych w pkt. 8.

Na podstawie art. 14b par. 3 Ordynacji podatkowej, poniżej przedstawiamy zaistniały stan faktyczny, a także własne stanowisko w sprawie oraz wnoszę o potwierdzenie jego prawidłowości i zasadności.

I. OPIS ZAISTNIAŁEGO STANU FAKTYCZNEGO

(dalej: Spółka) w ramach swojej działalności gospodarczej realizuje projekty z zakresu inżynierii oraz budownictwa na rzecz różnych Inwestorów, zarówno publicznych jak i prywatnych.

Spółka posiada kontenery, wykorzystywane przez nią w działalności gospodarczej, które tworzą podstawową bazę biurową/socjalną/techniczną oraz wykorzystywane są najczęściej jako mobilne zaplecza na budowach.

Zaplecza te można skonfigurować w oparciu o wolnostojące segmenty kontenerowe bądź też zestawy wielosegmentowe. Kontenery po dostarczeniu na miejsce docelowe przygotowane są do podłączenia mediów - wody, kanalizacji oraz przyłącza elektrycznego. Standardowe wymiary zewnętrzne takich obiektów są następujące: długość 6058 mm, szerokość 2438 mm, wysokość 2850 mm. Każdy kontener musi zostać postawiony na przygotowanym fundamencie budowlanym posiadającym co najmniej 4 punkty podporowe w przypadku kontenerów 10', 6 punktów podporowych w przypadku kontenerów 16' i 20'. Punkty podporowe wykonywane są z bloczków betonowych. Kontenery nie mają bezpośredniej styczności z gruntem.

Kontenery nie są trwale związane z gruntem i są przewożone w inne miejsca po zakończeniu robót budowlanych.

II. PYTANIE

Czy na gruncie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opatach lokalnych, Kontenery opisane w powyższym stanie faktycznym spełniają definicję „budynku” bądź „budowli” w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r. („UPOL”), a w konsekwencji czy podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

III. WŁASNE STANOWISKO WNIOSKODAWCY

W opinii Wnioskodawcy w przedstawionym stanie faktycznym Kontenery nie spełniają definicji „budynku” bądź „budowli” w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 UPOL, a w konsekwencji nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

IV. UZASADNIENIE STANOWISKA WNIOSKODAWCY

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 UPOL opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: 1) grunty; 2) budynki lub ich części; 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przez pojęcie budynku rozumieć należy obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach (art. 1a ust. 1 pkt 1 UPOL). Z kolei budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (1a ust. 1 pkt 2 UPOL).

Z kolei na gruncie zapisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (u.p.b.), zgodnie z art. 3 pkt 1 u.p.b. obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Zgodnie zaś z art. 3 pkt. 2 u.p.b., budynkiem jest taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach; zaś zgodnie z art. 3 pkt. 3 u.p.b. budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Ponadto, u.p.b. przewiduje także definicję tymczasowego obiektu budowlanego. Zgodnie z art. 3 pkt 5 u.p.b., tymczasowym obiektem budowlanym jest obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Zdaniem Wnioskodawcy, Kontenery nie mogą zostać zaliczone do budynków w ramach definicji wynikającej z przepisu art. 1a pkt 1 UPOL, ze względu na brak trwałego związania z gruntem. Należy zatem rozważyć czy mogą być budowlą w rozumieniu art. 1a pkt 2 UPOL, ponieważ nie są budynkiem.

Zdaniem Wnioskodawcy, Kontenery jako obiekty niezwiązane z gruntem, stanowią będą tymczasowe obiekty budowlane - powyższe wynika wprost z art. 3 pkt 5 u.p.b. wskazującego, iż obiekty kontenerowe stanowią tymczasowe obiekty budowlane, o ile nie są trwale połączone z gruntem.

Do opodatkowania danego tymczasowego obiektu budowlanego podatkiem od nieruchomości, konieczne jest nie tylko aby wypełniał on definicję tymczasowego obiektu budowlanego, wskazaną w art. 3 pkt 5 u.p.b., ale także jako budowla musi być on wymieniony wprost w art. 3 pkt 3 u.p.b. lub innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, tak aby mógł być zakwalifikowany jako budowla w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. Powyższe stanowisko zostało przedstawione przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 września 2011 r. (P-33/09), w świetle m.in. którego za budowle w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. mogą zostać uznane jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, w innych przepisach tej ustawy lub załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Prawo budowlane, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową oraz jedynie urządzenia techniczne scharakteryzowane w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane lub w innych przepisach tej ustawy albo w załączniku do niej.

Za prawidłowością przedmiotowego stanowiska przemawia także orzecznictwo sądów administracyjnych w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego. W uchwale siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 lutego 2014 r., sygn. akt II FPS 11/13: "Tymczasowy obiekt budowlany, o którym mowa w art. 3 pkt 5 u.p.b. może być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 u.p.b. lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b u.p. b. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l."

Również w późniejszym orzecznictwie Naczelny Sąd Administracyjny zwracał uwagę, że ocena czy kontener może zostać opodatkowany podatkiem od nieruchomości jako budowla (jej część) zależy jest od wykazania, że mieści się on w katalogu wymienionych w art. 3 pkt. 3 u.p.b. (wyrok z dnia 15 marca 2016 r. sygn. akt II FSK 84/14).

Na tym samym stanowisku stanął również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku, w orzeczeniu z dnia 29 stycznia 2019 r. sygn. I SA/Gd 1043/18.

Podsumowując, w opinii Wnioskodawcy, skoro Kontenery nie są trwale związane z gruntem, to należy je uznać za tymczasowe obiekty budowlane. Nie są jednak budowlami, które wprost zostały wymienione w art. 3 pkt 3 u.p.b. lub w jakimkolwiek innym przepisie tej ustawy, czy też w załączniku do niej. Skoro tak, to nie podlegają one opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na zasadach dotyczących budowli jako nie mieszczące się w zamkniętym katalogu obiektów budowlanych podlegających opodatkowaniu tym podatkiem.

V. OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany(-na), pouczone(-na) o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego za składanie fałszywych oświadczeń składam, stosownie do art. 14b § 4 ustawy - Ordynacja podatkowa, oświadczenie następującej treści:

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.

Z poważaniem

